

Chris Hemsworth vil ut av Thors skygge

Den 33-årige australske skuespilleren Chris Hemsworth har sammen med broren Liam tatt filmverdenen med storm.

Det store gjennombruddet for Chris kom med rollen som superhelten Thor, som han hittil har spilt i fire filmer. En femte er på gang. Men australieren er ikke fornøyd med å spille bare hammersvingende Gud: - Jeg vil hele tiden gjøre

nye ting, jeg vil føle at jeg ikke står stille, sier han. Og legger til i et intervju med TT:

- Men jeg jobber ikke så mye som det ser ut, det er mer tilfældighetene som rår når det kommer mye på en gang, sier han.

Fortsettelsen på «Snow White and the Huntsman», «The Huntsman - Winters War», ville han gjøre - ikke minst fordi

han synes filmen har et feministisk aspekt.

- Sterke kvinneroller i en film som dette, det er uvanlig. Det pleier jo å være sju-åtte menn og én sterk kvinne. Her er det meg mot tre kvinner, spilt av Charlize Theron, Emily Blunt og Jessica Chastain. Det var veldig moro. Samtidig som det jo er feil at jeg skal trenge å påpeke det.

PROSJEKTER: Chris Hemsworth har mange filmprosjekter på gang. FOTO: AP

Opppreist på familiens slagmark

Morten Joachim er en overlever, men han behøver neppe å frykte at applausen han mottar for teatermonologen «Fire begravelser og ett bryllup» blir gitt av ren og skjær sympati.

Teater

ANMELDELSE

Anne-Lise Surtevu

«Fire begravelser og ett bryllup»

Av og med: Morten Joachim
Regi: Aslak Moe
Sted: Teater Ibsen, Skien

Nådeløst ærlig og usentimentalt utleverer han sitt eget liv, og han lander på begge beina. Med en oppvekst omgitt av rusmisbrukere og fengselsfugler, i en familie der medlemmene har gått bort en etter en; bror, mor, stefar og etter hvert den biologiske faren som stort sett var fraværende i livet hans, har Morten Joachim hatt alle odds mot seg. I dag er han en fremgangsrik regissør som kan skilte med oppdrag for flere av landets teatre.

Røff runddans

Han hadde regien på Teater Ibsens «Jorda rundt på 80 dager», men i den nye dokuteaterforestillingen som hadde premiere fredag, opptrer han som manusforfatter og skuespiller. Eller rettere sagt, han er seg selv på scenen. Stykket er historien om hans eget liv.

Det starter og slutter i en ettromsleilighet på Fjell i Drammen, med en død stefar i sofaen. I nærmere to timer veksler Morten Joachim mellom å snakke til publikum og til de menneskene som har utgjort hans familie. Han inntar deres roller, snakker «narkomansk», og sakte, men sikkert via tilbakeblikk, nøster han opp sin familiesituasjon og hvordan han, som klarte å holde avstand til rus, kom seg videre i livet og fram til en forsoning. Med instruktør Aslak Moes hjelp tar han publikum med på en røff runddans av heroinsprøyter, omsorgssvikt, skam og anger - og et hjerteskjærende ønske om «å være en fyr verdt å kjempe for».

Livreddende humor

Det blir aldri beklemmende eller nitrist. Her avfyres beksvart

stand up-humor fra hofta, og det er nærliggende å sammenligne produksjonen med Else Kåss Furuseths forestilling «Kondolere». Man kan påstå at det er en trend i tida å utlevere dystre sider av seg selv og sitt privatliv, men det er samtidig liten tvil om at Morten Joachim har et viktig budskap og en fortelling han ivrer etter å formidle. Humoren og det freidige blikket er felles med Kåss Furuseths show. Akkurat når du kjenner klumpen i halsen, kommer et humoristisk poeng som en reddende engel. «Nå er vi snart kvitt hele gjengen, og det skal bli så deilig» kunne han finne på å tenke midt blant alle dødsfallene.

Tikkende bombe

Morten Joachim var den som ville være sterk i en dysfunksjonell familie, «en vanlig gutt uten problemer», et tankekors for alle som har vokst opp innenfor trygge rammer. Moremors omsorg trekkes fram som en oppløstende faktor. Hun trer fram som litt av en type, en handlingens kvinne som satte i verk tiltak da hun fryktet at gutten var «en tikkende tragediebombe», familiehistorien tatt i betraktning. Alle personene pensles levende fram på scenen.

Litt smårusk

Morten Joachims historie byr også på absurde øyeblikk, som morens reaksjon i sønnens begravelse eller da hovedpersonen finansierte driften av et barneteater med amfetaminsalg.

Utleveringen av familien kan nok reise noen «knausgårdske» problemstillinger, og det er også fristende å spekulere i en eventuell sammensmelting av

MØRK HUMOR: Virkemidlene er nedstrippa i «Fire begravelser og ett bryllup». Morten Joachims livshistorie og hans forsoning med den krever sin plass. FOTO: DAG JENSSSEN

biografiske fakta og kunstneriske friheter. Resultatet fenger og funker på en scene, ikke som Morten Joachim bryter tale-

strømmen ved å fremføre egne låter med gitaren i fanget, i hovedsak komponert til alle begravelsene i familien, men fore-

stillingen stamper litt i en redogjørende fortellermonotoni i starten, selv om innholdet er interessant. Jeg synes det hele

- God natt, Amerika, for denne gang

«American Idol»-vert Ryan Seacrest avleverte en tveetydig avskjedsreplikke da siste sending gikk på luften - etter 15 år.

«God natt, Amerika», sa Seacrest, før han la til: «For denne gang» mens sluttbildet gikk i svart.

Det var ifølge BBC en følelseladd sending, som ble innledet med en hilsen fra president Barack Obama som gratulerte

sangrealiteten med de 15 årene. Også originaldommer Simon Cowell dukket opp i løpet av sendingen, og medga at han «følte seg ganske følelsesmessig berørt» over at det nå er slutt for «American Idol».

Showet har slitt med seertallene i senere år, etter å ha høstet stor suksess. En rekke tidligere deltagere har gjort det bra, og flere av dem opptrådte

i avskjedsendingen - blant dem Carrie Underwood, Jennifer Hudson, David Cook, Fantasia, Ruben Studdard, Jordin Sparks og Kimberley Locke.

«American Idol»s aller siste - og femtende - vinner ble Trent Harmon, en 25 år gammel kelter fra Mississippi. Han danket ut La'Porsha Renae.

NTB

SISTE VINER?: Trent Harmon ble den femtende - og angivelig siste - vinneren av «American Idol» torsdag. FOTO: REUTERS

TV-PREMIERE: Den tidsreisende karakteren til James Franco her med Chris Cooper i rollen som restaurantteieren Al Templeton.

Kennedy-drama får tv-premiere

LOS ANGELES: Hva hvis John F. Kennedy ikke hadde blitt skutt? Dette utforskes i Stephen Kings roman «22.11.63» - som nå er blitt TV-serie i åtte deler.

- Å arbeide med et Stephen King-prosjekt var en drøm. Han er en av tidenes største historiefortellere, mener Sarah Gadon, som spiller den kvinnelige hovedrollen, til TT.

I «22.11.63» får den mannlige hovedpersonen, spilt av James Franco, muligheten til å reise tilbake i tid, til noen år før Kennedy-attentatet. Han skal bygge opp en ny tilværelse og samtidig søke opp den kommende drapsmannen Lee Harvey Oswald - for å planlegge hvordan drapet skal forhindre.

Mer skal ikke røpes om handlingen.

- Ideen kommer fra 70-tallet. Jeg skrev en bit på dette da, men da jeg begynte å gjøre research innså jeg at det var så mye jeg ikke visste om den historiske situasjonen, har King tidligere uttalt til TT.

Mange år senere dukket tankene opp igjen.

- Jeg har lest masse bøker samt vært i Dallas og tittet på miljøet. Det var en bok som det var morsomt å skrive og jeg håper leserne liker den, slo han fast om sitt 900 lange epos da boken utkom i 2011 og gikk rett til topps på bestselgerlistene.

- Kjempet hardt

TV-serien, som bærer originaltittelen «11.22.63», er produsert av «Star Wars»-regissør-

ren JJ Abrams og får sendetid på Fox.

Hovedrollen spilles som nevnt av James Franco, mens Sarah Gadon spiller kvinnen han møter når han reiser tilbake i tiden og ankommer det tidlige 1960-tallet. De to innleder et forhold.

TT møter Gadon på filmfestivalen i Berlin, dit hun har kommet for å snakke om rollen i James Schamus' film, «Indignation».

Innspillingene krasjet, konstaterer hun, men hun ville virkelig medvirke i begge prosjektene.

- Jeg kjempet hardt for å få det til, og de hjalp meg på begge innspillingene slik at det gikk, forteller hun. Og legger til:

- Og jeg visste at dersom jeg jobbet med et prosjekt der både Stephen King og JJ Abrams var involvert, da var jeg i gode hender.

Født i Canada

Sarah Gadon (29) er født i Canada. Tidligere har vi sett henne i diverse TV-serier samt i filmene «The Girl King», «Enemy» og «Maps to the Stars».

- Det viktigste for meg er regissøren. Derne vil jobbe med store regissører som har latt seg inspirere av store forfattere, forteller hun, og legger til:

- Mitt hjerte brenner for de uavhengige filmene. Jeg vokste opp med filmfestivalen i Toronto, og der ble min kjærlighet til indiefilmen født.

NTB